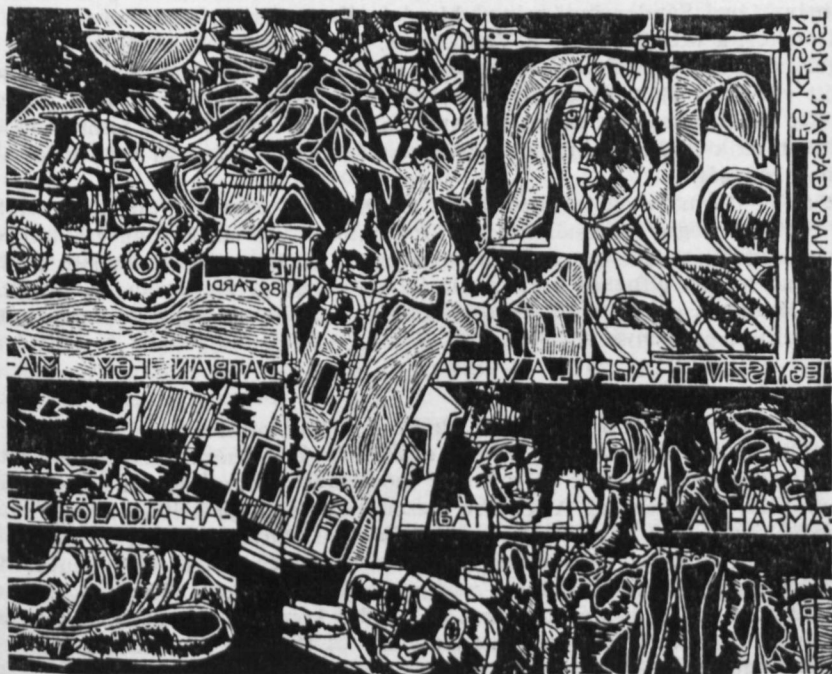

E jambusok s másutt a trocheusok, vagyis az itt-ott felbukkanó időmértékes verslábak a magyarok ütemek sorába illeszkedve finom fátyolként vonják be a verset, sajátos színt kölcsönözve neki. A refrénszerű, s kétféleképpen variálódó sorok rímei (lány—jár, fekete—szöglete) s a verslábak, ütemek is a táncot, a színek a szoknyák lebegését villantják fel, ugyanakkor mint két ősi szín, a GYÁSZ és a SZERELLEM, az élet és a halál élményét szuggerralják, ahányszor csak felidéződnek. Így ez a néhány sor, ez a két szín az utolsó sorban megfogalmazott Végtelent és a Pillanatot szövö egybe. De hasonlóan szövődik össze a dallal, a dallammal is, amellyel évezredek története során oly sokszor összekapcsolódott.

TARDI SÁNDOR RAJZA